

Πως ξεκινάει κάποιος να γράψει για έναν από τους μεγαλύτερους επιστήμονες του 20ου αιώνα ή για ένα από τα πιο διάσημα “εναλλακτικά” πορτραίτα στην ιστορία της φωτογραφίας;

Ίσως με μία ερώτηση.

Ποιό είναι το πρώτο πράγμα που έρχεται στο μυαλό ενός σύγχρονου ανθρώπου όταν ακούει το όνομα του Άλμπερτ Αϊνσταϊν; Σε κάποιους έρχεται η Θεωρία της Σχετικότητας, η εξίσωση $E = mc^2$, ή και η βράβευση με το Νόμπελ Φυσικής. Μάλλον όμως για να είμαστε ειλικρινείς θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι οι περισσότεροι από εμάς, όταν ακούμε το όνομα του σπουδαίου επιστήμονα του περασμένου αιώνα το πρώτο πράγμα που μας έρχεται στο μυαλό είναι μία φωτογραφία. Μία φωτογραφία που δεν σχετίζεται με την “σοβαρότητα” και την “αυστηρότητα” την οποία συνήθως παρουσιάζει ένας καθηγητής Πανεπιστημίου (Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης, Πανεπιστήμιο Βερολίνου κλπ) ή ένας νομπελίστας, αλλά με την χαλαρότητα ενός ανθρώπου που την στιγμή εκείνη - την οποία το κλείστρο της κάμερας ενεργοποιήθηκε – βρισκόταν σε μία ευχάριστη διάθεση! Κι όμως η πραγματικότητα διαφέρει σημαντικά!

Στις 14 Μαρτίου του 1951, στο Πανεπιστήμιο του Πρίνστον στο Νιου Τζέρσεϊ των Ηνωμένων Πολιτειών, λαμβάνει χώρα ένα “πάρτυ” προς τιμήν των γενεθλίων του Άλμπερτ Αϊνσταϊν. Ο χώρος της εκδήλωσης είχε κατακληστεί από νωρίς από φωτογράφους οι οποίοι δεν σταμάτησαν να αλλάζουν/αντικαθιστούν τα ρολό (φιλμ) των αναλογικών καμερών - της εποχής τους - όλο το βράδυ. Περνώντας λοιπόν μία ολόκληρη βραδιά χαμογελώντας, ο Αϊνσταϊν αποφάσισε να αποχωρήσει. Ανεβαίνοντας λοιπόν, στο αυτοκίνητο για να πάρει το δρόμο της επιστροφής, ήταν ιδιαίτερος εκνευρισμένος. Οι φωτογράφοι τον ακολούθησαν και σύμφωνα με αναφορές φώναξε προς το μέρος τους “That's Enough!” (“Αρκετά!”) αλλά αυτοί δεν φαίνεται να άλλαξαν τη στάση τους! Τότε εξοργισμένος έβγαλε της γλώσσα του, κοροιδευτικά προς το μέρος τους. Η τύχη χαμογέλασε στον Arthur Sasse (Πρακτορείο UPI), ο οποίος πρόλαβε να απαθανατίσει τη στιγμή και να χαρίσει στην ανθρωπότητα ένα από τα πιο χαρακτηριστικά της πορτραίτα.

Αν και ο Sasse υπέβαλε τη φωτογραφία προς δημοσίευση στο Δίκτυο Διεθνών Ειδήσεογραφικών Φωτογραφιών, παραλίγο να μείνει για πάντα εκεί και να μην βγει ποτέ προς τα έξω. Οι συντάκτες, αν και αμφισβήτησαν σε σημαντικό βαθμό την καταλληλότητα

του να δημοσιευθεί μιας “τέτοιου είδους” φωτογραφία ενός τόσο αξιότιμου προσώπου, αποφάσισαν να συνεχίσουν όταν έμαθαν το πόσο άρεσε στον ίδιο τον Άινσταιν η συγκεκριμένη λήψη! Ο ίδιος μάλιστα ζήτησε από το πρακτορείο 9 αντίγραφα της φωτογραφίας ώστε να την αποστείλει με προσωπικές ευχαριστίριες κάρτες. Κυρίως έχουμε γνωρίσει τη συγκεκριμένη φωτογραφία περικεκομμένη αποκλειστικά και μόνο με το πρόσωπο του ίδιου.

Η συγκεκριμένη φωτογραφία λοιπόν, που αποτέλεσε στιγμιότυπο της 14ης Μαρτίου του 1951, χαρακτηρίστηκε από την Guardian ως “Αναμφισβήτητα μία από τις πιο γνωστές φωτογραφίες τύπου οποιασδήποτε προσωπικότητας του 20ού αιώνα” και πωλήθηκε το 2017 σε μία δημοπρασία έναντι 125.000(!) Δολλαρίων.

Φωτογράφος : Arthur Sasse

Αριστερά του Άινσταιν βρίσκεται ο Dr. Frank Aydelotte, ενώ στα δεξιά του, η γυναίκα του Aydelotte, Marie Jeanette.

